

бъляцы, както това видѣхмы че е нужно при образуванье-то на понятія-та; но трѣба да съединява понятія-та съ предметъ-тъ имъ; а тия понятія мы трѣба ёще отъ по напредъ всяко едно отдѣлно добрѣ да познаваме и да разбирамы.

2) За да съединимъ же нѣкои извѣстны намъ понятія съ познатий намъ предметъ значи — трѣба да ги поставимъ въ едно утвѣрдително или отрицателно отношеніе къмъ тойзи тѣхенъ предметъ. — Мы видѣхмы че всяко едно понятие си има и съдържанье-то (число-то на бѣляци-тъ му) и формѣ-тъ. Въ понятие-то на примѣръ „вода“ съдържанье-шо му е водородъ и кислородъ; а мокрина-та и ройность-та (течность-та) му сѣ форма-ша. Кога мы сѣдимъ за нѣкой предметъ, то съединяваме съ него понятія-та му формално сирѣчь полагамы тия понятія въ отношеніе къмъ предметъ-тъ имъ. По тѣзи причинѣ сужденіе-то не може да се изрази чрезъ едно слово, но чрезъ толкова, колкото понятія влѣзватъ въ него. —

3) Всяко едно отъ тия понятія въ сужденіе-то безъ да глѣдамы на взаимно-то тѣхно отношеніе, сознава се като едно отдѣлно понятие; всяко едно сирѣчь понятие сознава се подъ особеній свой объемъ. — За да се осѣществи съединеніе-то на понятія-та съ предметъ-тъ имъ, не е доволно само отдѣлно-то имъ сознание; тукъ трѣба ёще да сознаемъ добрѣ и отношеніе-то, кое-то тия понятія иматъ помежду си; а додѣ нашій разумъ сознае това отношеніе, що сѣществува между самы-тъ понятія, и между тѣхъ и предметъ-тъ имъ; то онъ *полага* че туй отношеніе е таково или таково. Отъ това е видно, че въ сужденія-та положеніе-то взаимнаго отношенія на понятія-та съотвѣтствува отдѣльному сознанию на различни-тъ бѣляци въ понятія-та; и съставлява отличителнѣ-тъ чертѣ нешего разу-